

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 138/2023-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], obaja [REDACTED] proti postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní sp. zn. IV/5 Gn 29/23/1000 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 9. marca 2023 domáhajú ochrany svojich bližšie neidentifikovaných „základných ľudských práv“ proti postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) spočívajúcemu v nepotvrdení prijatia ich trestného oznámenia.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovatelia sa na generálnu prokuratúru 30. januára 2023 obrátili s trestným oznámením, a to kvôli nečinnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Generálna prokuratúra im doručila upovedomenie z 3. februára 2023, v ktorom im oznámila, že predmetné podanie odstúpila predsedovi najvyššieho súdu na ďalší postup. Sťažovatelia 14. februára 2023 reagovali na predmetné upovedomenie nesúhlasom s uvedeným postupom.

III. Argumentácia sťažovateľov

3. Podľa sťažovateľov generálna prokuratúra „robí opatrenia, aby sme sa nedomohli svojich základných ľudských práv a to tým, že nám v zmysle zákona o prokuratúre nepotvrďuje príjem trestného znamenia, alebo trestných oznámení“.

IV. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Použijúc § 39 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu, ústavný súd vyhodnotil podanie sťažovateľov ako návrh na začatie konania podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), teda ako ústavnú sťažnosť.

5. Napriek tomu, že vo svojej ústavnej sťažnosti sťažovatelia neoznačili základné práva a slobody, ktoré mali byť porušené nepotvrdením prijatia ich podania generálnou prokuratúrou, a že sťažovatelia nie sú v konaní na ústavnom súde zastúpení tak, ako to predpisuje § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ústavný súd nepristúpil k výzve na odstránenie uvedených nedostatkov.

6. Proces vybavenia trestného oznámenia sťažovateľov totiž aktuálne nie je ukončený.

7. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o ústavných sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu vyplývajúceho z čl. 127 ods. 1 ústavy, ako aj legislatívnej konštrukcie § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

8. V posudzovanom prípade sa sťažovatelia prostredníctvom nimi podaného trestného oznámenia domáhali zo strany príslušných orgánov činných v trestnom konaní preskúmania nimi tvrdeného podozrenia zo spáchania trestného činu. Generálna prokuratúra podanie sťažovateľov postúpila predsedovi najvyššieho súdu. V tomto štádiu konania preto nemožno vylúčiť možnosť, že predseda najvyššieho súdu postúpi podanie sťažovateľov inému príslušnému orgánu vrátane orgánu činného v trestnom konaní alebo vyvodí iné konzekvencie. Každopádne dotknutým podaním sťažovateľov sa bude musieť primárne zaoberať predseda najvyššieho súdu a až od jeho rozhodnutia či postupu (ale nevylučujúc ani iný zásah) bude závisieť ďalší „osud“ trestného oznámenia sťažovateľov. V rámci tohto ďalšieho procesného postupu nemožno vylúčiť ani prieskum a hodnotenie postupu generálnej prokuratúry spočívajúceho v tom, že sťažovateľom nepotvrdila príjem ich podania, ktoré malo obsahovať ich trestné oznámenie. Z uvedeného dôvodu preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľov pre nevyčerpanie prioritných nástrojov ochrany,

a teda pre jej neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2023

Robert Šorl
predseda senátu